

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3Nt/109/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717011106
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošák
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2018:5717011106.1

Uznesenie

Okresný súd Martin v konaní pred senátom zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Rošaka a prísediacich Oľgy Trúchlej a Jaroslavy Málikovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.07.2018 v Martine, o návrhu ods. T. I. na povolenie obnovy konania, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného T. I., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom T., prechodne bytom T., B. W. X/X D. L. W., v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava, na povolenie obnovy konania zo dňa 11.09.2017 v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 1T/28/2015, v ktorej bol rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 16.06.2015 sp. zn. 1T/28/2015, právoplatným dňa 03.09.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/104/2015, uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia z a m i e t a, lebo nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

odôvodnenie:

Odsúdený T. I. podal na tunajšom súde dňa 18.09.2017 návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 1T/28/2015, v ktorej bol odsúdený T. I. rozsudkom Okresného súdu Martin pod sp.zn.: 1T/28/2015 zo dňa 16.06.2015 právoplatným 03.09.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp.zn. 3To/104/2015 uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd zároveň odsúdenému uložil povinnosť nahradiť poškodenej P. W. škodu spôsobenú odcudzením finančnej hotovosti a vecí vo výške 230 eur a so zvyškom nároku na náhradu škody poškodenú súd odkázal na občianske súdne konanie.

Odsúdený svoj návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil tým, že na začiatku súdneho konania urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo spáchania prečinu krádeže a nie zo zločinu lúpeže. Po poučení sudcom, že má urobiť vyhlásenie v zmysle obžaloby, odsúdený vyhlásil, že sa necíti byť vinný za skutok, ktorý mu bol kladený v obžalobe. Ďalej odsúdený uviedol, že vznikla dôvodná pochybnosť v otázke kvalifikácie, pre ktorú mal za to, že sudca nariadi predbežné prejednanie obžaloby v zmysle § 241 ods. 1 Tr. por. a bude skúmať znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže a zločinu lúpeže. Pri vyšetrovaní údajného skutku, ktorý kladie obžaloba za vinu sa orgány činné v trestnom konaní a sudy nevysporiadali s dôkaznou tiesňou a túto v rozpore so zásadou „in dubio pro reo? - v pochybnosti v prospech obvineného vyhodnotili sudy v jeho neprospech. Odsúdený uviedol, že dôkazná situácia sa dostala do bodu, kedy ide o tvrdenie proti tvrdeniu a za takéhoto stavu nie je možné vyvodit' záver o jeho zavinení zo skutku lúpeže, keď túto skutkovú podstatu zločinu nijaký dôkaz nepodporuje. Taktiež uviedol, že senát Okresného súdu Martin doslova zišiel z prísnej rozumovej disciplíny pri posudzovaní jeho konania, nakoľko podľa zákona č. 385/2000 Z.z. o súdoch je sudca povinný svojim postupom a rozhodovaním vytvárať dôveryhodnosť súdnictva. Odsúdený ďalej vo svojom návrhu uvádza, že

predseda senátu Okresného súdu Martin T. G. P. v jeho trestnej veci viedol pojednávanie tak, že svojimi úvahami ovplyvnil členov senátu v jeho neprospech a ustálil skutok v rovine lúpeže, hoci násilná forma spáchania skutku mu nikdy nebola zákonným spôsobom preukázaná a vytvoril tak ničím nepodloženú úvahu o tom, že odsúdený sa mal dopustiť zločinu lúpeže a procesne mu tak priťažil a privodil mu svojim nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím obzvlášť závažný následok v podobe výšky jeho trestu. Odsúdený ďalej uviedol, že ak by sudca správne posúdil jeho konanie a rovnako tak túto úvahu predložil členom senátu pri konaní o predbežnom prejednaní obžaloby (čo sa neuskutočnilo), musel by senát dospieť k záveru, že skutok je prečinom krádeže a nie zločinom lúpeže. Výroková veta v rozsudku vyslovuje, že mal poškodenej P. W. spôsobiť škodu vo výške 230 eur, ak súd ustálil výšku tejto škody v danom rozsahu a za dôkaznej situácie v spise uvedenej nie je možné vysloviť záver, že sa dopustil zločinu lúpeže, keďže kabelku vzal z lavičky autobusovej zástavky. Odsúdený ďalej uvádza, že súd sám seba usvedčuje, že naplnil znaky zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a ponechal kvalifikáciu skutku v rovine zločinu lúpeže, keďže nebolo žiadne násilie z jeho strany voči poškodenej zadokumentované. Podľa jeho názoru nejde o prečin alebo zločin ako taký ale iba o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Odsúdený uviedol, že toto tvorí novú skutočnosť v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. a súd si nedôvodne osvojil obžalobnú vetu uvedenú v obžalobe na jeho osobu zo strany okresnej prokuratúry Martin a ponechal ju v nezmenenom stave, hoci malo dôjsť ku zmene právnej kvalifikácie skutku zo zločinu lúpeže na priestupok, resp. na prečin krádeže. Odsúdený ďalej vo svojom návrhu uviedol, že súd redukoval jeho právo na spravodlivý súdny proces popri práve na obhajobu, pretože odmietol vykonať úkony trestného konania nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci samej. Súd vytvoril neidentifikovateľný stav trestného konania, v ktorej v takomto nezákonnom tvare ponechal v stave zločinu. Úlohou súdu je skúmať a vyhodnocovať zadoväžené dôkazy a nie organizovať výstavbu nepodloženej skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa návodu prokuratúry uvedeného v obžalobe, ktorý skresľuje posúdenie vyšetrovaného skutku (rozhodnutie NSSR R 38/2003). V závere svojho návrhu odsúdený požiadal súd o povolenie obnovy konania.

Vo veci návrhu na povolenie obnovy konania bolo nariadené verejné zasadnutie na deň 03.07.2018. Podľa § 402 ods. 1 Tr. por. súd prejednal návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí. Súd sa na verejnom zasadnutí oboznámil so stanoviskom prokurátora, vypočul odsúdeného a podľa § 269 Tr. por. prečítal listinné dôkazy nachádzajúce sa v súdnom spise.

Na verejnom zasadnutí dňa 03.07.2018 odsúdený uviedol, že na svojom návrhu na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Martin sp. zn.: 1T/28/2015, trvá. Odsúdený ďalej uviedol, že návrh podáva kvôli výške trestu a preto, že boli porušené zákony v tom, čo mu nevyhovelo sudca. Ďalej uviedol, že nemá žiadne nové skutočnosti, len poukazuje na to, čo uviedol, na to, že bol porušený zákon v jeho neprospech.

Postupom podľa § 269 Tr. por. súd vykonal dokazovanie na verejnom zasadnutí prečítaním listinných dôkazov - návrh na povolenie obnovy konania. Z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn.: 1T/28/2015 - obžaloba, pričom odsúdený uviedol, že ten skutok sa nestal ako lúpež, ale ako krádež a odsúdili ho na 11 rokov v podstate za nič; rozsudok Okresného súdu Martin; uznesenie Krajského súdu v Žiline.

Prokurátorka vo svojom konečnom návrhu na verejnom zasadnutí uviedla, že má za to, že nie sú splnené podmienky obnovy konania podľa § 392 ods. 2 Tr. por., a preto navrhla, aby súd návrh odsúdeného zamietol.

Obhajca odsúdeného vo svojom konečnom návrhu uviedol, že vykonal návštevu klienta, kde rozobrali zákonné podmienky možného podania návrhu na obnovu konania a upozornil klienta na skutočnosť, že je potrebné produkovať nové, súdu neznáme dôkazy, klient zotrval na svojom písomnom stanovisku a z tohto dôvodu ponecháva rozhodnutie o povolení obnovy konania na zvážení súdu, pričom obhajca poukázal na to, že je potrebné zaoberať sa tou skutočnosťou, ktoré dôkazy boli odsúdenému odmietnuté čo do jeho obhajoby, nakoľko neustále konštatuje, že návrhu v jeho prospech boli súdom nedôvodne zamietnuté.

Odsúdený vo svojom konečnom návrhu navrhol, aby súd vyhovel jeho návrhu a povolil obnovu konania.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutia súdu príp. prokurátora uvedené v Trestnom poriadku. Obnovu konania možno povoliť len ak súd zistí splnenie zákonných podmienok obnovy v zmysle § 394 Tr. por. V danom prípade návrh na povolenie obnovy konania bol podaný oprávnenou osobou - odsúdeným (§ 396 ods. 3 Tr. por.) a smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, proti ktorému je návrh prípustný - rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/28/2015 zo dňa 16.06.2015. Súd preto skúmal, či v danom prípade existujú zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania uvedené v § 394 Tr. por., pričom zistil, že takéto podmienky nie sú splnené.

Odsúdený návrh na povolenie obnovy konania opiera o dôvod uvedený v ust. § 394 ods. 1 Tr. por. Pre povolenie obnovy konania je okrem podania návrhu oprávnenou osobou potrebné splniť niektorú z podmienok uvedených v citovanom ustanovení, teda musia byť preukázané skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli súdu skôr neznáme a tieto musia zároveň same o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému rozhodnutiu (o vine či treste), než ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie. Skutočnosťou skôr neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý síce nie je dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutočného stavu veci a spravidla ho bude potrebné preukazovať ďalšími dôkazmi. Predtým neznámy dôkaz bude dôkaz, ktorý je nový a nebol vykonaný v pôvodnom konaní, alebo dôkaz, ktorý síce vykonaný bol, ale s iným obsahom.

V predmetnej veci obhajca odsúdeného poukázal predovšetkým na skutočnosť, že v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Martin sp.zn.: 1T/28/2015 sa súd v rámci dokazovania odmietol návrhy odsúdeného na dokazovanie. Vykonaným dokazovaním súd však nezistil také skutočnosti, ktoré by viedli k inému rozhodnutiu (o vine či treste), než ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie.

Súd v tomto smere predovšetkým konštatuje, že účelom konania o povolenie obnovy konania nie je preskúmavanie zákonnosti, či odôvodnenosti pôvodného rozhodnutia ani posudzovanie viny odsúdeného. Posudzovanie takýchto otázok v rámci konania o povolenie obnovy by prekračovalo jeho zákonný rámec a účel, ktorý vyplýva z ustanovení Trestného poriadku. V konaní o povolenie obnovy konania sa nezisťuje správnosť (zákonnosť, odôvodnenosť) pôvodného rozhodnutia, ale sa posudzuje otázka, či nová skutočnosť, alebo dôkaz, ktorá bola súdu skôr neznáma, by mohla odôvodniť iné rozhodnutie ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie. Podľa záveru súdu však takéto nové dôkazy či iné skutočnosti preukázané neboli a nakoľko odsúdený náležite nepreukázal existenciu podmienok na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Tr. poriadku, súd návrh na obnovu konania v súlade s § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť do 3 pracovných dní od jeho oznámenia na Okresný súd Martin. O prípadnej sťažnosti rozhodne Krajský súd Žilina. Sťažnosť má odkladný účinok.